

संध्याकाळची वेळ - पावसाची रिपरिप संपून
आता चांगलाच कोसळू लागला होता -
हातातल्या पिशव्या सांभाळत तिने चावीने घराचं
दार उघडलं आणि सरावानेच दिव्याच बटन
दाबल. मंद प्रकाशावर बाहेरचा ओला काळोख
ओघळू पाहत होता. घर गावाबाहेर तसं एकाकी.
एकूण गावाशी फटकून असलेलं. छोटी बंगली
म्हणता येईल असं. वसतीपासून दूर नको म्हटलं
तरी नवऱ्याने तिचे ऐकले नव्हते. त्याला
एकांताची आवड होती. कोणाचाही जास्त संपर्क
नको असायचा. दोन्ही मुलंही तशीच घुमी. सतत
पुस्तकात रमणारी. दोघेही परदेशात निघून गेली.
ती त्या घरात एकटीच राहिली. तिला त्या घरात
करमतही नव्हतं आणि ते घर सोडून जाणेही

जमत नव्हतं. आठवणींच्या गुंत्याने तिला तिथेच
जखडून ठेवलं होतं. बाहेर पावसाची गाज एका
सुरात चालू होती. दरवाजाबाहेर काहीतरी खुडबुड
ऐकू आली. तिने कानोसा घेतला. कोणीतरी
दरवाजावर ओरखडत होतं. तिच्या छातीत थोडं
धडधडलं. दार उघडून पहायची हिम्मत होत
नव्हती. शेवटी धीर एकवटून दार थोडं किलकिलं
केलं. बाहेर कोणीच नव्हतं. तिच्या मणक्यातून
एक थंड शिरशिरी उमटली. ताबडतोब दार बंद
करण्याची सूचना मेंदूने दिली. पण तेव्हाच्यात
तिचं लक्ष जमिनीकडे गेलं. त्या छोट्याश्या
फटीतून एक लहान पंजा आत आला होता.
दाराची फट थोडी रुंद करून तिने पाहिलं.
जेमतेम ओंजळीत बसेल इतकं लहान कुत्र्याचं

पिल्लू वर पाहत होतं. पावसात भिजल्यामुळे थंडीने थरथरत होतं. आपली केविलवाणी नजर त्याने तिच्याकडे लावली. त्या नजरेत याचना होती. तिला प्राण्यांची आवड नव्हती.मुलांनी हट्ट धरला तरी प्राणी पाळण्याला तिने सक्त विरोध केलेला होता. त्यात अशा भिजलेल्या कुत्र्याच्या अंगाला येणारा वास तिला अजिबात आवडत नसे. पुन्हा लहान असलेल्या त्या पिलांना रात्री आईची आठवण झाली की ती जो करुण आवाज काढत राहायची तो तिला सहन होत नसे. पण या वेळेला तिच्या मनात काही वेगळेच विचार आले. आपल्या सारखंच हे पिल्लूही एकाकी आहे हा समान धागा तिला जाणवला. स्वतःला त्याच्यासारखंच निराधार व केविलवाणे

समजण्याला तिचा अंतर्विरोध होता. कारण नियतीसमोर प्रत्येक व्यक्ती तशीच असहाय असली तरी तिचा अहंकार ती वस्तुस्थिती स्वीकारत नाही. विचारांच्या तंद्रीत तिने त्या पिल्लाला प्रवेश देण्याचा निर्णय घेतला. आपली लटपटणारी छोटीशी पावलं टाकत त्याने घराच्या उबेत प्रवेश केला. सर्वप्रथम त्याने वाकडी मान करून वर पाहिले आणि आपली इवलीशी शेपटी हलवून तिचे आभार मानले. गरम पाण्याने त्याला चटकन अंघोळ घालून फडक्याने पुसताना तिच्या लक्ष्यात आले की त्याच्या अंगावरची लव सोनेरी आहे आणि तिचे प्रमाणदेखील जास्त आहे. त्याचे नाव सध्याच्या फैशनप्रमाणे गोल्डी

न ठेवता तिने त्याला सोनू म्हणू या असे
ठरविले.